

Kære udvalg,

Jeg skriver med mine synspunkter i forhold til lovforslaget om begrænsning af dobbeltuddannelse L 69. Baggrunden for det er, at jeg er en af de uheldige "unge" mennesker, der vil blive ramt af lovforslaget.

Jeg er 27 år gammel og uddannet sygeplejerske. Både gennem min uddannelse og i mit virke som sygeplejerske, har jeg haft en stor drøm om at læse medicin og blive læge. Baggrunden herfor er, at jeg har sandet at jeg er dygtig og ikke mindst interesseret i naturvidenskaben og lægevidenskaben. Derfor valgte jeg i april måned i år, at opsigte mit job på Skadestuen, for at supplere min gymnasiale uddannelse, med Matematik B-A, Kemi 0-B og Fysik 0-B. Denne supplerende med henblik på, at søge ind på medicinstudiet sommeren 2017. Før min opsigelse fandt jeg ud af, at vi var gravide, men jeg var fortsat fuldt indstillet på at gennemføre suppleringen, med fuld opbakning fra min kæreste. Denne beslutning betød også en økonomisk omlægning af vores liv. Jeg står nu med et flot eksamensbevis fra sygeplejerskeuddannelsen, relevant erhvervs erfaring fra Skadestue og akutmodtagelsen og med flotte karakterer i de adgangsgivende fag til medicin. Jeg spørger nu mig selv, om dette hårde slid gennem min graviditet blot har været spildt? Og ja, hvis dette lovforslag bliver en realitet, så er det spildt - det er lige til at tude over!

Jeg brænder for at dygtiggøre mig, for at blive læge - der er LÆGEMANGEL! Det er frustrerende for mig, at denne lovning kan betyde, at der er nogle andre der skal bestemme, hvad jeg skal gøre med mit liv, fordi jeg tog den forkerte beslutning om uddannelse som 20-årig. I Danmark har vi en egenbestemmelsesret, og ved at indføre denne lov, vil jeg mene, at man fraskriver unge som gamle denne ret. Eftersom man kun har ét forsøg til at ramme den rigtige uddannelse. Hvis man vælger FORKERT bliver man LÅST i sit valg! Det betyder at man resten af sit liv (til man er 70+) er tvunget til bruge denne uddannelse eller arbejde ufaglært. Det taler på alle måder imod at vi i Danmark satser på en vel-/højtuddannet befolkning.

1. Jeg må derfor appellere til at implementeringen først sker 2018-2019!
På den måde har vi, der står i denne uheldige situation, en mulighed for at søge ind på vores drømmestudie, inden fælden klapper. Jeg er personligt blevet vejledt af en studievejler til ovenstående, og jeg har derfor handlet efter hidtil gældende regler. Af den grund har jeg ikke haft muligheden for at planlægge/ handle anderledes. For mit vedkommende, får lovforslaget derfor bagudrettede konsekvenser.
2. Lovforslaget rammer ikke kun fremtidige studerende, det forringer også vores sundhedsvæsen!
Alle må have interesse i et sundhedsvæsen med dygtigt og velkvalificeret personale. Personligt vil jeg mene, at jeg som sygeplejerske har opnået nogle kompetencer og livserfaringer, der vil styrke mig gennem medicinstudiet, for ikke at tale om som færdiguddannet læge. Blandt andet i form af nogle medmenneskelige og kommunikative aspekter, der i allerhøjeste grad også vil komme patienterne til gode. Min erfaring gør også at jeg ikke blot bliver læge fordi jeg har gennemsnittet til det fra gymnasiet, **men fordi jeg har interessen og lysten til lægegerningen.** Jeg mener at dette lovforslag får betydning for sundhedsvæsenet, da det vil gå glip af de kompetencer/kvalifikationer der kombineres ved at en sygeplejerske bliver læge.

3. Hvis lovforslaget går i gennem, burde det så ikke være muligt at sundhedsfaglige uddannelser dispenseres?

Sygeplejersker har uden tvivl nogle kompetencer, der er brugbare inden for lægegeringen - skal disse kompetencer virkelig gå tabt? Jeg ser hellere at vi får nogle dygtige og velkvalificerede læger i fremtiden.

Dette gælder i og for sig også blandt mange andre uddannelser. Hvorfor må en pædagog ikke blive sygeplejerske, en bygningskonstruktør ikke blive ingeniør, en sygeplejerske ikke blive socialrådgiver? Alle sammen uddannelser hvor nogle kompetencer vil gavne en anden uddannelse.

4. Hvorfor ikke gøre det muligt at tage en bachelor mere gennem selvfinansiering?

Personlig vil jeg ikke have noget imod en form egenbetaling. På den måde AFSKRIVER man ikke folk fra at tage mere end én uddannelse.

5. I har meget travlt med, at man altid kan bygge ovenpå i form af en kandidat!

Men hvad nu hvis, det ikke er det man vil? Jeg udmærket er klar over, at jeg kan højne mit uddannelsesniveau i form af en kandidat. Men jeg kan ikke tage en kandidat i medicin, da det kræver en bachelor i medicin. Derfor bliver jeg altså bondefanget/ låst, fordi jeg har taget det forkerte uddannelsesvalg da jeg var 20 år gammel. Jeg har som udgangspunkt ikke har lyst til at tage en af de kandidater sygeplejen giver adgang til, og hvor motiverende er det, at tage en uddannelse man ikke brænder for? Endda samtidig med, at man har slidt og slæbt for at opfylde de adgangsgivende krav til sin drømmeuddannelse! Mere demotiverende bliver det nok ikke.

Med venlig hilsen
Stine Holm Lassen.